

DET KONGELIGE
NÆRINGS- OG HANDELSDEPARTEMENT

Se adresseliste

Deres ref

Vår ref

Dato

200802120-71/THH

11.06.2010

Serveringsloven – omreisende virksomheters bevillingsplikt

Nærings- og handelsdepartementet forvalter lov 13. juni 1997 nr. 55 om serveringsvirksomhet (serveringsloven). Vi vil med dette informere om departementets syn på bevillingsplikt for omreisende serveringsvirksomheter. Spørsmålet har den senere tid vært aktualisert, og departementet har derfor gitt en fortolkning av slik bevillingsplikt i henhold til lovens § 3.

Nærmer om bevillingsplikt for omreisende virksomheter.

Det prinsipielle spørsmålet som reises er hvorvidt omreisende virksomheter i form av f. eks mobile gatekjøkken og lignende skal ha serveringsbevilling. Grunnen til at spørsmålet kommer opp er at serveringslovens bevillingsplikt er knyttet til virksomhetens adresse. Samtidig er det klart at servering ved enkeltanledninger av begrenset varighet ikke utløser bevillingsplikt. Det har vokst frem et segment i denne næringen som forflytter seg kontinuerlig mellom markeder og festivaler, og departementet erfarer at det har oppstått usikkerhet om hvorvidt slike omreisende "boder" faller inn under unntaket for enkeltanledninger eller skal betraktes som bevillingspliktige.

Bevillingsplikt for omreisende serveringsvirksomhet.

Ifølge serveringslovens § 2 gjelder loven "alle serveringssteder". Potetvogn, gatekjøkken og lignende er eksempler på slik virksomhet som faller innenfor serveringsbegrepet.

Serveringsloven § 3 bestemmer at "den som vil gjøre seg næring av å drive serveringssted" skal ha bevilling gitt av kommunen. Unntakene fra bevillingsplikten

fremgår av lovens § 2, som presiserer at loven ikke gjelder for "servering som ikke skjer i næring". Hvorvidt virksomheten er å betrakte som næring, beror på en konkret vurdering i det enkelte tilfelle.

Ot.prp. nr. 55 (1996-97) om lov om serveringsvirksomhet omtaler på side 22, spalte 2, siste avsnitt, enkelte kriterier som danner utgangspunkt for vurderingen. Det er sentralt i henhold til forarbeidene at driften må være "foretningmessig organisert og ha et visst preg av offentlighet og regelmessighet". Det er en betingelse at serveringen skjer mot vederlag, uansett om det tas sikte på å oppnå overskudd eller ikke.

Det er ikke uvanlig med mobile enheter i form av serveringsvirksomhet som flyttes fra sted til sted. Departementet vil understreke at det i disse tilfellene må tas utgangspunkt i om serveringen faktisk er en omreisende virksomhet eller om den er å betrakte som et engangstilfelle som f.eks. "vaffelsalg på holmenkollsøndag" (se proposisjonen side 22, spalte 2, siste avsnitt). Engangstilfeller av sistnevnte art vil være unntatt fra næringsbegrepet i den forstand at en enkeltstående servering på et slikt arrangement ikke utløser bevillingsplikt.

En næringsdrivende som reiser fra sted til sted og gjør seg næring av å oppsøke evenementer, vil imidlertid ikke falle inn under dette unntaket, men betraktes i serveringslovens forstand som en alminnelig serveringsvirksomhet.

I denne sammenheng er det varigheten av den næringsdrivendes virksomhet og ikke arrangementets lengde som er avgjørende. En serveringsvirksomhet som begrenser seg til et kort enkeltstående arrangement, faller utenfor. En serveringsvirksomhet som pågår kontinuerlig, men fysisk finner sted under ulike kortvarige arrangement, faller derimot innenfor næringsbegrepet.

Et eksempel på dette er gatekjøkkenvogner som forflyttes fra festival til festival. Serveringsbevilling er i utgangspunktet knyttet til en adresse. Det er likevel ikke slik at en næringsdrivende kan unngå bevillingsplikten ved å etablere seg med en mobil enhet som flyttes fra sted til sted og derved ikke får et langvarig opphold i kommunen.

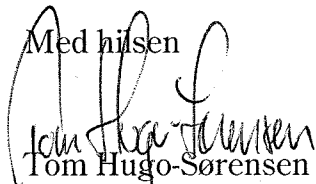
Det finnes flere typer flyttbare serveringsvirksomheter, som for eksempel potetvogner, boder, lavvoer og båter. Felles for slike virksomheter er at de drives næringmessig, men forflytter seg til ulike steder og arrangementer. Tidsbruken på serveringsvirksomheten på det enkelte sted blir i disse tilfellene mindre avgjørende.

Spørsmålet om hvilken kommune omreisende virksomheter skal ha bevilling i, er omtalt i Ot.prp. nr. 55 (1996-97) på s. 76, første spalte, hvor det vises til at for fartøy som beveger seg over kommunegrenser, "søkes det om bevilling i den kommunen fartøyet har sitt avgangs- og ankomststed eller bryggeplass. Dersom servering fra båten hovedsakelig skjer når båten ligger ved land i en annen kommune, er det naturlig at det er i denne kommunen det skal søkes bevilling."

Departementet er av den oppfatning at mobile gatekjøkken og lignende må håndteres etter de samme prinsippene som fartøy. Det betyr at bevilling etter en konkret vurdering gis i den kommunen den har forretningsadresse, står oppstilt når den ikke er åpen eller hovedsakelig driver servering. Avgjørelsen må bero på en konkret vurdering i det enkelte tilfelle.

Departementet vil etter dette presiserer at omreisende serveringsvirksomheter, i henhold til ovenstående, har samme bevillingsplikt som stasjonære og faller inn under serveringslovens bevillingsplikt.

Med hilsen

Tom Hugo-Sørensen (e.f.)
avdelingsdirektør

Torill H. Heggen
seniorrådgiver

Adresseliste:

Landets kommuner

Fylkesmennene

Kommunenes sentralforbund

HSH

NHO

LO

Norsk petroleumsinstitutt

Bedre Uteliv – advokatene NORLAW

Regelhjelp.no

VINN

Politidirektoratet